

KOUZELNÁ BABIČKA

autor: Kateřina Lužná

Pokračuj, chlapče, pokračuj, jdi pěkně dál, rovnou z nosem. Asi po padesáti krocích přijdeš na rozcestí, vlevo dojdeš k čertovskému mlýnu, vpravo k zakletému zámku, kde drak hlídá princeznu, můžeš si vybrat. Co? Ano, babička jsem, ale kouzla už jsem díkybohu všechna zapomněla, jdi si pěkně dál svou cestou.

Buchtu? To teda nechci, děkuju pěkně. Jenom se koukni, všechny zuby mám nadranc z těch vašich buchet. Toho cukru, co do nich dávají... A jak dlouho už je vláčíš v tom svém uzlíku, přiznej se, čtrnáct dní aspoň, nemám pravdu? Tak co se divíš, tuhle laskominu by nerozkousal ani pes baskervillský, natož já.

Přání? S těmi už jsem dávno skončila, a ještě že tak, aspoň se začnete snažit sami. Moc dobře je znám, ty vaše požadavky! Jeden větší nesmysl než druhý. Chtěli byste pokud možno úplně všechno a pokud možno úplně zadarmo. A přitom opravdu potřebujete všichni jenom jediné: dobře fungující mozek v hlavě. A zajímavé je, že o ten mě ještě nikdo nepožádal, každý má svého rozumu víc než dost. Tak si s ním porad'te sami, jak umíte.

Co tady teda dělám? Pár pohlavků bys nechtěl? Odpočívám, s tvým dovolením! Já jsem už stará osoba, jestli sis nevšiml. Mám od toho věčného vyledávání v lese, déšť neděš', horko nehorko, klouby v trapu, o záduše ani nemluví! A kvůli čemu to všechno? Aby si nějací usmrkanci ušetřili práci? Za buchtu, za kterou by zasloužili leda tak pár pohlavků? Ani mě nenapadne, abys věděl. Na takovou službu, mladíku, se můžu leda tak vyprdnout.